

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

§. XII. Cultus publicus a Sixto V et Paulo V sanctis Martyribus decretus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

AUCTORE
J. B.

A *separatim a reliquis, inter quatuor hos Martyres modo passionis societatem, sed et peculiarem quamdam necessitudinem ac connexionem intercessisse, omnino insinuat; quas Placido, duobus ejus Fratribus, et Sorori loco non uno tribuunt Acta. Pompeii Cili quoque tumulus a Martyrum sepultura non procul remotus, utrorumque familiaritatem confirmat, quam adstruunt pariter Acta num. 42. Avulsa a corporibus capita, vel corpora sine capitibus inventa martyrii genus indicant, quo eorum aliqui perierunt. S. Placidum cum Fratribus et Sociis 33 capite truncatos, aiunt Acta num. 79. His quidem plura corpora lapsu temporis inventa fuerunt; sed neque id Actis contrarium est, imo conforme: nam num. 70 non modo in predictos Martyres, sed etiam passim in utriusque sexus fideles Saraceni sevisse dicuntur; imo et in pueros: inter cetera vero occisorum corpora inventum fuisse pueri triennis corpus, Cajetanus scribit. Reperta illic ossa ignis fuligine aspersa, et carbones cineresque congesti argumento sunt Martyrum nonnullos igne tortos fuisse: sed et hoc supplicii genus num. 70 Saraceni adhibuisse leguntur. Denique fama est etiam (utique recens nec dubia) inventum in sepulchro (S. Placidi) vasculum, in quo S. Placidi lingua asservabatur, quod argento gemmisque ornatum Messanensis domus professa Societatis Jesu obtinuit, ut item Cajetanus scribit: Placido autem præter illata illi tormenta cetera, linguam quoque fuisse præcisam, habes Actorum Mabillonianorum, quæ hæc laudavi, num. 74.*

et ex utrisque non improbabili, de tempore, quo primum Acta scripta fuerit, conjectura dicitur.

B *182 Ex his nova hic animam subit de tempore, quo primum S. Placidi Acta conscripta fuere, suspicio. Satis quidem certum apparet ex dictis § 3, non ante seculum XII hæc Acta in lucem fuisse protracta, sed scribi citius, ac ad id usque temporis latere potuerunt: et vero id re vera contingere, suadere videntur hæc Actorum num. 90 verba: Id ipsum fecerunt successores ejus (Vigiliæ Papæ) numero 49; cum enim a Vigiliæ Pontificis 49 numerando ad Joannem VIII perveniamus, sub cuius nempe tempora postrema a Saracenis Messanensibus Benedictinis clades illata fuisse fertur; suspicor, tum circiter, ex traditione tunc vigente, ne S. Placidi Historiæ memoria prorsus evanesceret, hanc aliquem literis consignandam suscepisse, cujus lucubratió ad sæculum usque duodecimum tenebris involuta latuerit, dum tandem, casu alicubi inventa, et Gordiani forte credita, a Petro Casinensi aut alio quovis non tamen absque interpolatione, sub illius nomine in lucem missu fuerit. Sane ab occupata a sæculo IX per Saracenos Sicilia usque ad sæculi XII initium non tam distincta viguisse apparet Placidiani martyrii notitia, ut tot et tam singularia illius adjuncta, quot num. superiore recensui, quæque facta demum anno 1588 corporum inventio omnium oculis exposuit, sæculo XII quisquam scire, ne dicam, divinare potuerit. Atque hinc forte Leo Marsicanus sæculo XI tam pauca de S. Placido in Casinensi Chronico scripsit. Accedit, Mabillonium anno 1685 horum Actorum exemplar Casini vidisse, quod ante annos septingentos (vide tom. I Itineris Italici pag. 125) scriptum censuit, atque adeo, Mabillonii iudicio saltem ad sæculum X referendum. Sed jam, quæ sanctorum Martyrum inventionem consecuta sint, videamus.*

Octobris Tomus III.

§ XII. Cultus publicus a Sixto V et Paulo V sanctis Martyribus decretus.

S *Superiore § num. 178 vidimus, Antonium Lombardum archiepiscopum Messanensem Urbem adiisse, ut sanctorum Martyrum reliquias suo calculo Sixtus V approbaret, ac Sanctorum honores illis habendos esse decerneret: illum vero voti compotem factum latumque ad suos rediisse. Sane Pontifex Messanensium votis cumulatissime, re tamen mature excussa, fecerat satis: neque enim dumtaxat sanctis Martyribus sacros honores habendos esse decrevit; sed geminum etiam in eorum honorem festum instituit; alterum tertio Nonas Octobris, quo passi sunt, Messanæ ac in tota illius provincia sub ritu duplici; sub simplici vero toto orbe Christiano celebrandum: alterum vero, nempe Inventionis, pridie Nonas Augusti in S. Joannis Baptistæ Messanensi ecclesia sub ritu pariter duplici. Adhæc, ut fideles ad sanctorum Martyrum cultum vehementius excitaret, indulgentias plenarias die Inventionis in prædicta ecclesia lucrandas largitus est; edito his de rebus Brevi Apostolico, Idibus seu XII Novembris, anno 1588, Pontificatus sui quarto. Integrum illud habes apud Cajetanum tom. I Sanctorum Sæculorum in Animadversionibus ad eorum Vitæ pag. 157 et hinc seqq. apud Ruinartium in Appendice, Apologiæ S. Mauri subnexa, a pag. 174; apud Wionem Ligni Vitæ lib. III a pag. 253, in Appendice Chronici Casinensis a pag. 807. Prolicam bullam et toties recusam breviter tantum perstringam, sic tamen, ut, quæ mox citari, conceptis bullæ verbis sim confirmaturus.*

184 *Mox a præmio Pontifex S. Placidi vitæ et martyrii brevem historiam tenuit; in qua Placidum a Saracenis occisum ait; quod ab illo, ut historice et ex aliorum fide relatum, non ut Pontificis auctoritatis oraculo definitum accipe. Dein, qua rerum serie Martyrum corpora post longi temporis intercapedinem inventa sint, explicat. Tum ait, se Cardinalibus concilii Tridentini interpretibus inventarum reliquiarum negotium ex rerum gestarum processu diligenter pro rei gravitate discutiendum dedisse, ac tandem ex eorum consilio et assensu auctoritate Apostolica decernit, ut eorundem sanctorum martyrum Placidi et Sociorum dies festus, quo illi bono et legitimo certamine pro Christi gloria absoluto, cursu consummato, et fide servata, nobilissima martyrii palma decorati ad cælestem patriam migraverunt, nimirum III Nonas Octobris, in omnibus Christiani orbis partibus sub Officio simplici, in Messanensi vero civitate et provincia duplici; et præterea alter dies festus Inventionis eorundem pridie Nonas Augusti in ecclesia præfata S. Joannis Baptistæ Messanensis dumtaxat, sub duplici pariter Officio, a cunctis personis ecclesiasticis, sæcularibus, ac quorumvis Ordinum religiosis, de communi plurimorum Martyrum, ubi proprium deerit, perpetuo celebretur. Tum sic pergit Pontifex.*

185 *Volumusque, ut in Calendario, quo nunc utimur, sicut in Romano Martyrologio, et antea in quibusdam Calendariis habebatur, ad eum*

Sixtus V
sanctorum
Martyrum

E

duplex festum

F

* adde diocesi

præscribit;

14 diem

AUCTORE
J. B.

diem eorumdem Sanctorum nomina adscribantur, etiamsi in novissima Missalis et Breviarii Romani editione ea fuerint prætermissa. Adhortantes utriusque sexus Christi fideles civitatis Messanensis incolas, ut eorumdem martyrii diem festum pie ac religiose colant et observent: et, sicuti in reliquis diebus festis de præcepto sanctæ matris Ecclesiæ moris est, a servilibus operibus absterneant. Ac demum ad augendam Christiani populi erga eosdem inclytos Martyres devotionem, utque eo frequentius et ardentiori pietatis studio confluant ad sacra eorum sepulcra, quo uberius cognoverint, se per hoc cælestis gratiæ donis esse refectos, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, eisdem Christi fidelibus vere pœnitentibus, qui peccata sua sacerdotibus idoneis, ab Ordinariis locorum approbatis, confessi fuerint, ac sanctissimum Eucharistiæ sacramentum susceperint, et prædictæ Inventionis die festo dictam ecclesiam, ubi eadem sancta corpora requiescunt, devote visitaverint, atque inibi pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem perpetuo concedimus et elargimur. Quo circa etc.

qua in re

186 *Hæc quidem Sixtus V ad promovendum S. Placidi et Sociorum in fidelibus cultum: verum satisne prudenter se gessit in hoc negotio Sixtus? Bailletus enim in Vitis Sanctorum ad diem 5 de S. Placido agens (verba leges infra num. 491) Pontificem illum, velut hac in re minus caute versatum, sugillare non veritus est. Quin Sancti et martyres fuerint, quorum corpora anno 1588 Messanæ inventa sunt, qui locum sepulturæ, signa martyrii num. 174, et miracula num. 176 et seq. relata, Pontifici legitime probata, consideravit, nemo, opinor, vocabit in dubium, neque id Bailletus inficias ivit. At fuerintne corpora SS. Placidi et Sociorum ejus, Bailletus non nisi dubium et incertum est: num recte, dispiciamus. Messanensium traditio fuit, S. Placidum Benedicti discipulum, hujus Fratres, Sororem et Discipulos pro fide Christi Messanæ fuisse occisos et in S. Joannis Baptistæ templo sepultos. Vigeat apud Messanenses ea traditio sæculo xi, quo ad annum sexagesimum profecto, Messanæ Saracenis eripuisse Rogerium, ac dein S. Joannis Baptistæ templum instaurasse, vidimus supra. Instauratum autem fuit sub S. Placidi nomine, atque ita vocatum sæculo sequenti, sub cujus initium natus est Petrus Casinensis, qui eam dicti templi appellationem permansisse, ait, ad suam usque ætatem, licet corrupte sub S. Hyacinthi nomine.*

non ita leviter

187 *Fatetur id Bailletus: at alia hujus appellationis causa, præter eam, quam dixi, traditionem, assignari non potest. Ex eadem quoque profectum est, ut instaurati a Rogerio templi apside, quod loco num. 167 citato Valtrinus refert, Placidi Sociorumque martyrium fuerit appictum, cujus rei vestigia sua etiam ætate superfuisset, scribit. Porro traditio illa neque ex miraculo S. Placidi anni 1266, ut per se liquet; nec Pseudo-Gordiani Actis, que, nescio, ubi gentium scripta, sæculo tantum xii protracta in lucem, hominum manibus teri cæperunt; nec ex eventu aliquo singulari, qui Rogerii tempore contigerit, cujus vide licet nulla usquam mentio est, originem duxit; nec alia initæ traditionis epocha sæculo xi antiquior, Placidi vero ætate recentior, nisi gratis omnino, fingi potest. Reliquum ergo est, ut, nisi temeritatis notam incurere velimus, cum scripto-*

ribus Messanensibus illam jam inde a S. Placidi Sociorumque martyrio ad sæculum usque xvi nullo unquam tempore interruptam perdurasse, credamus.

188 *Jam vero, sæculi xvi hominem, qui, nondum detectis Martyrum corporibus, de traditionis, licet adeo antiquæ atque constantis, et per se non incredibilis, veritate dubitet, nobis tantisper, si lubet, fingamus. Videat hic casu potius, quam consilio, non a Benedictinis monachis, sed ab equite Hierosolymitano, in quem sinistra suspicio cadere nulla poterat, corpora quædam sub ara studiose recondita relegi; videat signa martyrii, et miracula supra recensita: quotusquisque est, qui hæc intuitus traditionem illam suspectam falsihabeat, ea nimirum ex parte, qua sanctorum Martyrum corpora illic contineri perhibebat; quin et ipso rei eventu comprobata hæc ex parte non fateatur, ac paulo melius de illa sentire incipiat? Tum videat tumulo separato corpora aliquot inclusa; animadvertat numeri sexusque cum traditione congruentiam; nec dubito, quin traditioni ponderis aliquid sit accessurum. Denique multo ante dicta et in Actis recensita, illa potissimum, que num. 181 congressimus, cum iis comparet, que suis oculis haurit; multum profecto fallor, nisi absque hesitatione traditionem illam, spectata saltem substantia rei, veram esse, pronuntiet.*

189 *Posteaquam autem Pompeii Ciliæ sepulcrum viderit, non dubitabit, quin id illius sit, cujus in Actis num. 42 mentio est. Et si autem, num Messanensi portui Tertullii nomine præfuerit, fortassis sit dubitaturus; non ambiget tamen, quin operam aliquam S. Placido, cœnobium suum condenti, præstiterit, suumque in illum amorem et venerationem, delecto non procul a S. Placidi tumulo sepulturæ suæ loco, testatum esse voluerit; atque ita pari fere tum Pompeii Ciliæ, tum S. Placidi sepulcrum, licet hoc nulla inscriptione insignitum reperiat, securitate agnoscat, et in suscepta sententia non parum confirmabitur. Sola igitur Messanensium traditio, secundum præcipua capita rerum eventu probata, ut alia omnia defuissent, sufficere Sixto V potuit, ut corpora, anno 1588 in S. Joannis Baptistæ templo Messanæ inventa, SS. Placidi et Sociorum esse, citra levitatis notam declararet, ac sacros illis honores habendos esse, decerneret. Laudat præterea in Bulla Pontificæ tum antiquas historias, tum ecclesiæ Messanensis monumenta, in quibus, maxime in his, nihil omnino certi atque indubitati reperit fuisse, ego affirmare non ausim.*

190 *Sed Acta, inquires, S. Placidi subdititia sunt, recentia, fabulosa, nullius fidei. Esto: non traditio Messanensium Actis, sed Acta traditioni suam debent originem: proin hæc ex illa sunt æstimanda, ac admittenda in iis, in quibus traditioni, quantum quidem hæc rerum eventu probata fuit, consentire noscuntur: nec porro æquum est, eadem censura verum perinde ac falsum perstringere, modo est, unde alterum ab altero seceratur. Sed, item inquires, Sancti cognomines ad hunc eundem diem in Martyrologiis antiquis notati reperiuntur, et quidem a S. Placido Benedicti discipulo ac ejus Sociis verosimilitus diversi: forte ergo horum Martyrum corpora anno 1588 Messanæ inventa sunt, Placidique et Sociorum ejus per errorem existimata. Sic habet: in antiquis Martyrologiis Sanctos cognomines, et a nostris verosimilitus diversos ad dictum diem notatos invenimus: sed nusquam in illis Messanæ passi sepultive, aut eo translati leguntur, sed*

A *sed tantum late in Sicilia annuntiantur, et ne quidem omnes* : Firmatus enim et Flavia Autissiodoro tribuantur. *Levis igitur causa est, ut Sanctos illos, cetera prorsus incognitos, de quibus, quæ in inventione anni 1588 detecta sunt, nullus unquam dixit, Messana in S. Joannis Baptistæ templo olim sepultos existimemus* : cum neque mirum sit, *isdem nominibus S. Placidi Socios venire, quibus martyres illi* : Pseudo-Gordianus enim, cum vera Fratrum et Sororis S. Placidi nomina ignoraret, ac in antiquis Martyrologiis ad eundem diem, quo suus Placidus passus fuit, Placidum quemdam in Sicilia passum inveniret, *cujus illic Socii memorabantur Eutychiei et Victorini; horum nomina S. Placidi Benedictini Fratribus applicuisse videtur; quemadmodum virginis Autissiodorensis nomen ejus Sorori applicuit, eorumque in itinere socium Firmatum dixit. Isdem quidem nominibus illos Sixtus appellavit; sed morari Pontificem nomina non debuerunt, ubi de re et personis illi constabat. Nunc Bailletus supra citati verba Gallica, Latine reddita, expendamus.*

ac Bailletus insinat,

B 191 *Sic habent* : Detectorum anno 1588 (Messana) corporum nulla inscriptio fuit, nota nulla, quæ nomina eorum, quorum corpora detecta fuerant, indicaret. Nihil pariter animadversum fuit, unde corpora ista monachorum, aut speciatim S. Placidi, duorum ejus Fratrum, Sororis, ac triginta Religiosorum ejus fuisse, probaretur. Judicatum tantummodo fuit ex capitibus quibusdam, a reliquo corpore separatis, ex vasis aliquot instrumentis martyrii, et ex infuso corporibus quibusdam plumbo, aliquorum martyrum esse potuisse. Verum hæc conjecturæ cum quadam illius patriæ traditione, quam Benedictini monachi Pseudo-Gordiani ope fovendam curarant, conjunctæ, Sixto quinto sufficere sunt visæ, ut reliquias, sub pavimento ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Messanensis detectas, esse corpora S. Placidi, discipuli S. Benedicti, Religiosorum, Fratrum et Sororis ejus, in quadam excensione Mamuchæ, præfecti classis Abdallæ Saracenorum regis, martyrio affectorum, edita bulla die 13 Novembris ejusdem anni declararet, festumque horum Sanctorum, velut martyrum, publicum et perpetuum per universam Romanam Ecclesiam præscriberet. Quamquam falsum apparat Saraceni regis præfectique adjunctum, nihilque, nisi dubium ac incertum, in hac corporum recens inventorum approbatione occurrat, poni in monacho Placido et Sociis sanctitas potest. cultu, illis ab eo Pontifice decreto, digna, et referri bullæ executio ad martyres alios cognomines, magis certos alio tempore occisos, sed Martyrologiis antiquis ad diem 5 Octobris, postremorum festo a Sixto quinto delectum, inscriptos.

parum sincere

C 192 *Aliud igitur faciendum Pontifex jubet, aliud contra Bailletus monet. Ille Placidum, S. Benedicti discipulum, et Socios Sanctorum cultu honorandos præscribit; hic contra, relicta Placido et Sociis, quam forte habuerunt, sanctitate, eundem cultum ad alios martyres, vetustis Martyrologiis inscriptos, transferendum monet. Utri parebitur? Si Messanenses, si ecclesiam dictis suis audientem Bailletus voluit, meminisse debuerat, paulo fidelius agendum sibi fuisse, ut Pontificis hæc in re judicium infirmum incertumque fuisse persuaderet: nec satis fuisse, si, omisis præcipuis et singularibus, generalia quædam, unde nihil singulare confici possit, inventionis ad-*

juncta describeret. Verum quidem est, nullam inventam fuisse inscriptionem, quæ quorum essent detecta corpora, proderet: at nihilne propterea detectum fuit, unda corpora ista S. Placidi et Sociorum fuisse probaretur? Nihilne huc faciebant quatuor illa corpora, quorum tria virorum erant, quartum vero femine, tumulo separato inclusa? Nihil Pompeii Cili sepulcrum, nihil adjuncta cetera supra relata, quæ antiquam Messanensium traditionem, quam verbis extenuando aliquam Bailletus vocat, quantum ad præcipua saltem rerum capita, veram sinceramque fuisse ostenderunt?

193 Porro qua fide Bailletus ait, *judicatum* hoc de argumento scribens, *dumtaxat fuisse, inventa corpora martyrum aliquorum esse potuisse? Legerat Ruinartium, legerat Mabillonium, quos in margine laudat: atqui uterque ex Gotho equite Messanensi et rei gestæ teste oculato scribit, ne dubium quidem fuisse Messanensibus, quin S. Placidi et Sociorum corpora invenissent, quæ in S. Joannis Baptistæ templo, loco licet occulto, sepulta fuisse, traditione antiquissima edocti fuerant. Sic Gothi verba Italica Latine Mabillonius reddit lib. iv Annualium Benedictinorum num. 16. Et quia antiqua ferebat traditio, sanctum Placidum Sociosque ejus in illo templo, sed incerto loco, humatos fuisse, hæc corpora eorum esse, non dubitarunt Messanenses. Foverintne aliquando Acta S. Placidi, Gordiano affecta, Messanensium traditionem, nec ne, nihil interest: vigerat illa dudum, priusquam Acta illa in lucem prodierant; nec, ut vigere pergeret, hujusmodi adminiculo opus habuit. Videtur Bailletus hic magis male consulas Actorum fabulas, quam vim et antiquitatem traditionis Messanensium, quam hujus cum inventionis adjunctis congruentiam, quam denique Sixti in examinanda re diligentiam considerasse, quæ tamen negligenda non erant: unde judicium minus æquum tum de recentiori S. Placidi cultu, tum de Sixto Pontifice tubi. Falsus quoque Bailletus est, dum S. Placidum velut S. Benedicti discipulum, SS. Eutychieum et Victorinum, velut illius fratres, S. Flaviam, velut sororem, Monachos triginta, velut discipulos, Martyrologio Romano sub eodem Pontifice primo insertos scripsit: nam hæc omnia in Martyrologio Romano Gregorii XIII, Sixti decessoris, jussu edito et anno 1586 typis Plantiniani recuso, verbis fere isdem, quibus utitur Romanum hodiernum num. 1 laudatum, diserte leguntur. Illud sic habet: Messana in Sicilia, natalis Sanctorum martyrum Placidi monachi, discipuli beati Benedicti abbatis, et fratrum ejus Eutychiei et Victorini, ac Flavia virginis eorum sororis, aliorumque triginta, qui a Mamucha pirata pro Christi fide necati sunt.*

194 *De Martyrum corporibus anno 1588 Messana in templo S. Joannis Baptistæ inventis hæcenus, quorum numerum univrsim ad 37 excrevisse, Gothus scribit. Verum dum reparando S. Joannis Baptistæ templo incumbere Messanenses pergunt; alia aliaque, similibus martyrii signis instructa, sive intra sive extra templi septa, magis minusve depressa subinde erantur. Rem gestam succincta totius inventionis Epitome anno 1610 Messana edita explicabit. Sic habet: Anno Domini 1588, cum aram maximam templi S. Joannis Baptistæ, in quo sanctorum Martyrum ossa delitescabant, in contrariam partem, qua aditus patebat in templum, transferri placuisset, et janua ad absidem, ubi ara fuerat, statuenda esset, dum pro jaciendis illius fundamentis*

AUCTORUM
J. B.

hoc de argu-
mento scri-
bens,

E

F

Sixti exemplo
Paulus V

AUCTORE
J. B.

mentis eruitur terra, non solum tumulus quatuor Martyrum, Fratrum et Sororis, intra ecclesiam fere sub altari detegitur, sed deinceps Sociorum aliquot corpora in ipsa quidem terra, sed intra ecclesiam alte ad aquæ scaturiginem palmis usuariis circiter quatuordecim effossa reperiuntur. Quin ex his aliqua sub ejusdem templi fundamentis, ut verisimile sit, monachos per Messalinum et Messanenses a beato patre Benedicto impetratos, et in locum Martyrum submissos intra templum transtulisse, quos Gordianus, ut tempus tulerat, effoderat in arena, effectumque, ut templum seu vetustate collapsum seu multis post sæculis a Saracenis, rerum in Sicilia potitis, eversum, illis jam Messanensium virtute et Rogerii Normanni auspiciis tota Sicilia exactis, dum pia civium religione reedificatur: et in angustiorem formam redigitur, quorundam Martyrum ignota jam corpora fabricæ suffundari contigerit, et multa extra ecclesiam relinqui, ex his etiam, quæ in illam immissa fuerant.

detectis postea
aliis præterea

B

195 Placidi vero et Sociorum aliquot reliquiis jam inventis et Systi V Pontificis maximi auctoritate probatis, et quanta fieri potuit pompa et celebritate expositis; dum templum, in quo sacra pignora defossa fuerant, sensim diruitur et publico sumptu magnificentius restituitur, aliorum aliquot cadavera deteguntur, quæ reverendissimus Frater Bonaventura Secusius, patriarcha Constantinopolitanus, et tunc archiepiscopus Messanensis, facta sibi a sacris canonibus, et demum ab œcumenica Tridentina synodo facultate, ad prius inventa apponi, et cum illis exponi curavit. Cumque anno 1608 jam fabrica ad extremam percurreret partem, qua nempe templi facies, januis ad campum et ad oram maritimam reseratis, extruenda erat, atque inibi ut fundamenta locarent, non longe ab inventi sepulcri et aliorum corporum loco alte terram molirentur, alia et deinceps alia, sane multa sanctorum Martyrum cadavera magno civium concursu, magna omnium ordinum frequentia, multis ad terræ et sanctorum ossium contratum, multis ad haustum ejus, in qua jacerant, aquæ, editis miraculis, in lucem proferuntur. Conjectura autem est, ex his ea, quæ ad eandem æqualitatem cum beati Placidi Sociis humata, et ad aquam reperta sunt, omnia eorum esse, qui sub Mamucha una cum S. Placido agonem primum feliciter confecerunt; reliqua vero minus alte tumulata, et jam memoratis, interjecto aliquo terræ spatio, superposita, eorum esse, qui posterioribus sæculis secundum et tertium certamen fortiter subiere. Nam cum omnis ea regio arena sit, torrentis in mare defluentis illapsu succrescit, ut decursu temporis alii aliis superponi et attumulari potuerint. Quæ omnia corpora eorsum diligentissime asservantur, dum Sedes Apostolica auctoritate ac cultum et venerationem publicam exhibeantur.

sanctorum
Martyrum
corporibus

196 *Missus ad hunc finem Romam a senatu Messanensi cum legitimis novæ inventionis et miraculorum documentis ad Paulum V Jacobus Charybdis Societatis Jesu sacerdos: Paulus vero rem sanctorum rituum Congregationis subjecit examini, quæ cum corpora illa sanctorum Martyrum esse, declarasset, et tamquam talia a fidelibus colenda censuisset, ut ex Dominici Pinelli, episcopi Ostiensis, sacri collegii decani et Congregationis sanctorum rituum præfetti, apud Cajeta-*

num cape citatum pag. 159 testimonio publico liquet, Paulus V ejusdem Congregationis judicium anno 1611 confirmavit hujusmodi bulla: Paulus Papa quintus. Ad perpetuam rei memoriam. Regis Martyrum Domini vices Apostolorum Principis Sede, licet immeriti, gerentes, illorum corporibus meritam asserimus ex officii nostri debito venerationem, qui candidato Martyrum exercitui adscripti, præmia cœlestis regni percipere dignoscuntur.

197 Cum itaque, sicut nobis nuper exponi fecerant dilecti filii Communitas et Homines civitatis Messanæ, dum de anno 1608 et successive usque ad annum 1610 inclusive foderent fundamenta ecclesiæ S. Jo. Baptistæ, quam iidem Communitas et Homines pro eorum erga Deum religione in dicta civitate construi curant, multa sanctorum corporum inventa fuerint, et venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales, ritibus et cæremoniis ecclesiasticis præpositi, quibus processum a venerab. Fratre Petro archiepiscopo Messanensi factum, totumque negotium examinandum commisimus, mature et diligenter omnibus in dicto processu contentis consideratis, processum hujusmodi esse legitimum, et juridice confectum, ex eoque legitime constare, illa esse corpora sanctorum Martyrum, nobis retulerint, nos, ut sanctis corporibus hujusmodi, qui coronas decoris meruerunt de manu Dei, debitum cultus honoris ab omnibus Christi fidelibus exhibeatur, et in Sanctis suis exaltetur Altissimus, de eorumdem Fratrum consilio Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus et declaramus, dicta corpora in fossione fundamentorum prædictæ ecclesiæ S. Jo. Baptistæ de anno 1608 usque annum 1610 inclusive inventa, esse corpora sanctorum Martyrum, et pro talibus ab omnibus Christi fidelibus coli et venerari debere, quibuscumque contrariis non obstantibus. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo piscatoris die 19 Martii MDCXI, Pontificatus nostri anno sexto.

cultum publicum exhiberi posse, declaravit.

E

§ XIII. S. Placidi et Sociorum Messanæ festa, reliquiæ variis locis dispersæ, Officia in eorum honorem recitari solita.

Institutum a Sixto V anno 1588 sanctorum Martyrum Inventionis festum, Messanenses anno proxime subsequenti illustri admodum ac singulari pompa, variis lætitiæ signis, et supplicatione maxime solemnibus tridui spatio, a secundo mensis Augusti die ducto initio celebrarunt. Rei tunc gestæ seriem Philippus Gothus eques Messanensis, ac unus ex iis, quibus urbis senatus solennitatis rite exsequendæ curam demandarat, singulari, ut diximus, Opusculo explicuit, quem rerum illarum curiosus consulat. Deinceps vero ejusdem Inventionis solennitas inde dies festos civitatis præcipuos, ac solennis die 3 Augusti supplicatio ex decreto senatus anni 1588 quotannis est habita. Ordinem hujus e Bonfilio lib. v Descriptionis urbis Messanæ accipe: Initium pompæ, inquit, puer facit coronatus præalto curro, cui quatuor equi juncti sunt, impositus, qui strictum acinacem*

Præter diem sanctorum Martyrum natalem Messanenses

* curru

cem